Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

9. října 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 1 odst. 1 – Pojem ‚evropský zatýkací rozkaz' – Minimální požadavky, na nichž závisí platnost – Článek 6 odst. 1 – Pojem ‚vystavující justiční orgán' – Evropský zatýkací rozkaz vydaný státním zastupitelstvím členského státu – Postavení – Podřízenost vůči orgánu moci výkonné – Pravomoc ministra spravedlnosti udělovat individuální pokyny – Schválení evropského zatýkacího rozkazu soudem před jeho doručením"

Ve věci C-489/19 PPU,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Kammergericht Berlin (vrchní zemský soud v Berlíně, Německo) ze dne 26. června 2019, došlým Soudnímu dvoru téhož dne, v řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu vydaného proti

NJ,

za účasti:

Generalstaatsanwaltschaft Berlin,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Arabadžev (zpravodaj), předseda senátu, P. G. Xuereb, T. von Danwitz, C. Vajda, a A. Kumin, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: D. Dittert, vedoucí oddělení,

s přihlédnutím k žádosti předkládajícího soudu ze dne 26. června 2019, došlé Soudnímu dvoru téhož dne, o projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení v souladu s článkem 107 jednacího řádu Soudního dvora,

s přihlédnutím k rozhodnutí druhého senátu ze dne 15. července 2019 vyhovět této žádosti,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. září 2019,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za německou vládu M. Hellmannem, J. Möllerem a A. Berg, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina.

– za španělskou vládu L. Aguilera Ruizem, jako zmocněncem,

– za rakouskou vládu J. Schmoll a J. Herrnfeld, jako zmocněnkyněmi,

– za Evropskou komisi S. Grünheid, jako zmocněnkyní,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 17. září 2019,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/006, s. 34), ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24) (dále jen „rámcové rozhodnutí 2002/584“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci výkonu evropského zatýkacího rozkazu proti NJ v Německu, který dne 16. května 2019 vydalo Staatsanwaltschaft Wien (státní zastupitelství ve Vídni, Rakousko) a který byl dne 20. května 2019 schválen rozhodnutím Landesgericht Wien (zemský soud ve Vídni, Rakousko).

Právní rámec

Unijní právo

3 Bod 5 odůvodnění rozhodnutí 2002/584 zní následovně:

„Z cíle stanoveného pro Evropskou unii stát se prostorem svobody, bezpečnosti a práva vyplývá zrušení vydávání mezi členskými státy a jeho nahrazení systémem předávání mezi justičními orgány. Dále zavedení zjednodušeného systému předávání odsouzených nebo podezřelých osob za účelem trestního řízení nebo výkonu soudních rozhodnutí ve věcech trestních umožňuje odstranit složitost a možné prodlení spojené se stávajícími postupy vydávání. Tradiční vztahy spolupráce, které až dosud převládaly mezi jednotlivými členskými státy, by měly být nahrazeny systémem volného pohybu soudních rozhodnutí ve věcech trestních, zahrnujícím jak rozhodnutí předcházející odsouzení, tak i pravomocná rozhodnutí, v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.“

4 Článek 1 rámcového rozhodnutí 2002/584, nadepsaný „Definice evropského zatýkacího rozkazu a povinnost jej vykonat“, stanoví:

„1. Evropský zatýkací rozkaz je soudní rozhodnutí, které vydal některý členský stát proto, aby jiný členský stát zatkl a předal vyžádanou osobu za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojené[ho] s odnětím osobní svobody.

2. Členské státy vykonají evropský zatýkací rozkaz na základě zásady vzájemného uznávání a v souladu s ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 [EU].“

5 Článek 6 rámcového rozhodnutí 2002/584, nadepsaný „Určení příslušných justičních orgánů“, stanoví:

„1. Vystavujícím justičním orgánem je justiční orgán vystavujícího členského státu, který je příslušný pro vydání evropského zatýkacího rozkazu podle práva tohoto státu.

2. Vykonávajícím justičním orgánem je justiční orgán vykonávajícího členského státu, který je příslušný k výkonu evropského zatýkacího rozkazu podle práva tohoto státu.

3. Každý členský stát informuje generální sekretariát Rady o příslušném justičním orgánu podle jeho práva.“

6 Článek 2 odst. 1 uvedeného rámcového rozhodnutí stanoví:

„Evropský zatýkací rozkaz lze vydat v případech jednání, které lze podle práva vystavujícího členského státu potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně 12 měsíců, nebo byl-li již rozsudkem uložen trest nebo nařízeno ochranné opatření, v případě trestu nebo ochranného opatření v délce nejméně čtyř měsíců.“

7 Článek 8 rámcového rozhodnutí 2002/584, nadepsaný „Obsah a forma evropského zatýkacího rozkazu“, v odstavci 1 stanoví:

„Evropský zatýkací rozkaz obsahuje v souladu s formulářem uvedeným v příloze tyto údaje:

[…]

c) údaj o tom, zda existuje vykonatelný rozsudek, zatýkací rozkaz nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem podle článků 1 a 2;

[…]“

Rakouské právo

8 Ustanovení § 2 odst. 1 Staatsanwaltschaftsgesetz (zákon o státním zastupitelství) zní následovně:

„V sídle každého Landesgericht (zemský soud) vykonávajícího trestní soudnictví je státní zastupitelství, v sídle každého Oberlandesgericht (vrchní zemský soud) je vrchní státní zastupitelství a u Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud) je Nejvyšší státní zástupce. Státní zastupitelství jsou přímo podřízena vrchním státním zastupitelstvím a jsou vázána jejich pokyny, vrchní státní zastupitelství jsou, stejně jako Nejvyšší státní zástupce, přímo podřízena spolkovému ministru spravedlnosti a jsou vázána jeho pokyny.“

9 Ustanovení § 29 odst. 1 první věta Gesetz über die Justimmenarbeit in Strafsachen mit den Mitgliedstaaten der Europäischen Union (zákon o justiční spolupráci v trestních věcech s členskými státy Evropské unie, dále jen „zákon o justiční spolupráci v trestních věcech“) stanoví:

„Státní zastupitelství nařídí zatčení na základě evropského zatýkacího rozkazu schváleného soudem a případně zajistí pořízení záznamu o vyžádané osobě v Schengenském informačním systému […]“

10 Ustanovení § 5 odst. 1 a 2 Strafprozessordnung (trestní řád) stanoví:

„(1) Kriminální policie, státní zastupitelství a soud mohou při výkonu svých pravomocí a shromažďování důkazů zasahovat do práv osob, pouze pokud tak zákon výslovně stanoví a pouze v míře nezbytné pro plnění jejich úkolů. Jakýkoliv tímto způsobený zásah do práv musí být přiměřený závažnosti trestného činu, stupni podezření a zamýšleného výsledku.

(2) Z více vyšetřovacích postupů a donucovacích opatření musí kriminální policie, státní zastupitelství a soud zvolit takový postup, který nejméně zasahuje do práv dotčených osob. Zákonem přiznaná oprávnění je nutno provádět v jakékoliv fázi řízení takovým způsobem, který zabraňuje zbytečnému rozruchu, ctí důstojnost dotčených osob a chrání jejich práva a oprávněné zájmy.“

11 Podle § 87 odst. 1 trestního řádu je možné podat proti schválení soudu stížnost.

12 Ustanovení § 105 trestního řádu uvádí:

„(1) Soud rozhoduje o návrzích na vzetí do vazby nebo dalším trvání vazby, jakož i o schválení určitých jiných donucovacích opatření. K provedení jím schváleného opatření (§101 odst. 3) stanoví soud lhůtu, po jejímž marném uplynutí pozbývá schválení účinnosti. V případě příkazu k zatčení podle § 169 se do lhůty nezapočítává doba platnosti příkazu, státní zastupitelství však alespoň jednou ročně ověří, zda jsou stále splněny podmínky pro zatčení.

(2) Soud může nařídit kriminální policii provést další vyšetřování, nebo jej může provést z úřední moci, je-li jeho provedení z právních nebo skutkových důvodů nutné pro rozhodnutí o návrhu podle odstavce 1. Soud může rovněž od státního zastupitelství a kriminální policie požadovat vysvětlení skutkových okolností ze spisu a doručení zprávy o provedení schváleného opatření a dalšího vyšetřování. Po uvalení vazby může soud nařídit, aby mu byly i nadále předkládány kopie částí spisu uvedených v § 52 odst. 2 bodech 2 a 3.“

13 Podle § 171 odst. 1 trestního řádu, který se použije během přípravné fáze trestního řízení, státní zastupitelství nařídí zatčení na základě aktu schváleného soudem.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

14 Státní zastupitelství ve Vídni zahájilo trestní stíhání proti NJ z důvodu čtyř skutků, které předkládající soud kvalifikuje mimo jiné jako krádež spáchanou při výkonu povolání, za kterou lze ve vystavujícím členském státě uložit podle předkládajícího soudu trest „s horní hranicí sazby v délce nejméně tři roky“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2002/584. Předkládající soud má za to, že za další skutky vytýkané NJ, jako je nátlak, lze ve vystavujícím členském státě, jakož i v dožádaném členském státě uložit trest s horní hranicí sazby v délce nejméně dvanáct měsíců.

15 Pro účely stíhání za uvedené skutky vydalo státní zastupitelství ve Vídni dne 16. května 2019 evropský zatýkací rozkaz proti NJ, který byl podle první věty § 29 odst. 1 zákona o justiční spolupráci v trestních věcech schválen dne 20. května 2019 Landesgericht Wien (zemský soud ve Vídni).

16 NJ je v rámci trestního řízení pro krádež, které proti němu bylo zahájeno v Německu, od 14. května 2019 ve vazbě v Berlíně (Německo). Podle předkládajícího soudu NJ při svém výslechu dne 24. května 2019 odmítl zjednodušené vydání.

17 Předkládající soud poznamenává, že rakouská státní zastupitelství podléhají příkazům nebo individuálním pokynům moci výkonné, v projednávané věci spolkového ministra spravedlnosti. Předkládající soud se tudíž zabývá otázkou slučitelností řízení o vydání evropského zatýkacího rozkazu

v Rakousku s požadavky vyplývajícími z rozsudku ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456). Předkládající soud má konkrétně pochybnosti o tom, zda má státní zastupitelství ve Vídni postavení „justičního orgánu“.

18 Zdůrazňuje však, že na rozdíl od skutkového základu tohoto rozsudku rakouská státní zastupitelství nevydávají evropský zatýkací rozkaz samostatně, jelikož § 29 zákona o justiční spolupráci v trestních věcech stanoví schválení takového rozkazu soudem. Schvalovací řízení zahrnuje přezkum legality, jakož i přiměřenosti dotčeného evropského zatýkacího rozkazu a lze proti němu podat soudní opravný prostředek. Z těchto důvodů má předkládající soud za to, že je možné se domnívat, že pravomoc rozhodovat o vydání evropského zatýkacího rozkazu v konečném důsledku přísluší soudu, který je pověřen schválením evropského zatýkacího rozkazu.

19 Předkládající soud pak usnesením ze dne 29. května 2019 z důvodu pochybností, které jsou uvedeny v předchozím bodě, nařídil pouhé vzetí NJ do vazby za účelem jeho předání rakouským orgánům.

20 Za těchto podmínek se Kammergericht Berlin (vrchní zemský soud v Berlíně, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Brání státnímu zastupitelství skutečnost, že je vázáno pokyny, v tom, aby platně vydalo evropský zatýkací rozkaz, i když toto rozhodnutí podléhá úplnému soudnímu přezkumu před vykonáním evropského zatýkacího rozkazu?“

K naléhavému řízení

21 Předkládající soud požádal o to, aby tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce byla projednána v naléhavém řízení o předběžné otázce upraveném v článku 107 jednacího řádu Soudního dvora.

22 Na podporu své žádosti se tento soud dovolával skutečnosti, že NJ je nyní ve vazbě v rámci trestního řízení zahájeného proti němu v Německu (dále jen „první vazba“). Vazba za účelem předání rakouským orgánům bude na dotyčnou osobu uvalena teprve poté, co skončí první vazba, a délka trvání druhé uvedené vazby poté nebude moci ze zákona přesáhnout dobu dvou měsíců. Za těchto podmínek se předkládající soud obává, že pokud by se Soudní dvůr rozhodl nezahájit naléhavé řízení o předběžné otázce, bude muset být NJ propuštěn před ukončením řízení o předběžné otázce a mohl by se vyhnout stíhání, které proti němu bylo zahájeno.

23 V tomto ohledu je třeba na prvním místě poukázat na to, že se tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týká výkladu rámcového rozhodnutí 2002/584, které spadá do oblastí upravených v hlavě V části třetí Smlouvy o FEU, která pojednává o prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Může být tudíž projednána v naléhavém řízení o předběžné otázce.

24 Na druhém místě je nesporné, že ke dni zkoumání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení je NJ ve vazbě, z které však může být kdykoliv propuštěn. Jak uvedl předkládající soud, doba trvání vazby NJ za účelem jeho případného předání rakouským orgánům může kromě toho přesáhnout dobu trvání první vazby nejdéle o dva měsíce. Vzhledem k tomu, že legalita vazby za účelem předání dotyčné osoby rakouským orgánům závisí na odpovědi Soudního dvora na předběžnou otázku, toto rozhodnutí Soudního dvora podle všeho může mít přímý dopad na dobu trvání odnětí svobody NJ.

25 Za těchto podmínek druhý senát Soudního dvora dne 15. července 2019 na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generální advokátky rozhodl vyhovět žádosti předkládajícího soudu o projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení.

K předběžné otázce

26 Svou otázkou se předkládající soud v podstatě táže, zda pojem „evropský zatýkací rozkaz“ uvedený v čl. 1 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584 musí být vykládán v tom smyslu, že pod tento pojem spadají evropské zatýkací rozkazy, jež jsou vydávány státními zastupitelstvími členského státu, která jsou vystavena riziku, že v rámci vydání těchto zatýkacích rozkazů přímo či nepřímo podléhají individuálním příkazům nebo pokynům ze strany moci výkonné, jako je ministr spravedlnosti, přičemž aby mohly být tyto zatýkací rozkazy doručeny uvedenými státními zastupitelstvími, musí být závazně schváleny soudem, který v rámci tohoto řízení zkoumá podmínky pro jejich vydání, jakož i přiměřenost uvedených zatýkacích rozkazů.

27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že systém evropského zatýkacího rozkazu zavedený rámcovým rozhodnutím 2002/584 je založen na zásadě vzájemného uznávání, která spočívá na vzájemné důvěře mezi členskými státy, pokud jde o skutečnost, že jejich vnitrostátní právní řády mohou zajistit rovnocennou a účinnou ochranu základních práv uznaných na úrovni Unie, a zejména v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) (rozsudek ze dne 10. listopadu 2016, Özçelik, C-453/16 PPU, EU:C:2016:860, bod 23 a citovaná judikatura).

28 Článek 1 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584 definuje evropský zatýkací rozkaz jako „soudní rozhodnutí, které vydal některý členský stát proto, aby jiný členský stát zatkl a předal vyžádanou osobu za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojené[ho] s odnětím osobní svobody“. Zásada vzájemného uznávání v tomto ohledu předpokládá, že pouze evropské zatýkací rozkazy ve smyslu tohoto ustanovení musí být vykonány v souladu s ustanoveními rámcového rozhodnutí 2002/584 [rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 46].

29 Tato zásada totiž spočívá na předpokladu, že byl dotčený evropský zatýkací rozkaz vydán v souladu s minimálními požadavky, na nichž závisí jeho platnost, mezi něž patří i požadavky uvedené v článku 8 rámcového rozhodnutí 2002/584, zejména požadavek týkající se existence zatýkacího rozkazu nebo jiného vnitrostátního soudního rozhodnutí, na jehož základě je evropský zatýkací rozkaz vydán (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. června 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, bod 53).

30 Jak vyplývá z ustálené judikatury, pojem „soudní rozhodnutí“ ve smyslu rámcového rozhodnutí 2002/584 se neomezuje na určení pouze rozhodnutí vydaných soudci či soudy členského státu, ale musí být chápán tak, že šířeji označuje rozhodnutí vydaná orgány povolanými k účasti na výkonu trestního soudnictví tohoto členského státu, jako je rakouské státní zastupitelství, na rozdíl zejména od ministerstev nebo policejních orgánů, které spadají pod moc výkonnou [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 50].

31 Rozhodnutí o vydání evropského zatýkacího rozkazu však musí zahrnovat záruky vlastní soudním rozhodnutím, zejména záruky vyplývající ze základních práv uvedených v čl. 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584.

32 V tomto ohledu je třeba připomenout, že rámcové rozhodnutí 2002/584 směřuje k zavedení zjednodušeného systému předávání přímo mezi justičními orgány určeného k nahrazení klasického systému spolupráce mezi svrchovanými státy, který implikuje zásah a posouzení ze strany politické moci, a to pro účely zajištění volného pohybu soudních rozhodnutí v trestních věcech v prostoru svobody, bezpečnosti a práva [rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 65].

33 Je-li v tomto rámci evropský zatýkací rozkaz vydán proto, aby jiný členský stát zatkl a předal vyžádanou osobu k trestnímu stíhání, musela tato osoba již v první fázi řízení využít procesní záruky a základní práva, jejichž ochrana musí být zajištěna justičními orgány vystavujícího členského státu podle použitelného vnitrostátního práva, zejména za účelem vydání vnitrostátního zatýkacího rozkazu [rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 66].

34 Soudní dvůr měl tedy za to, že mechanismus evropského zatýkacího rozkazu zahrnuje dvoufázovou ochranu procesních a základních práv, kterých požívá vyžádaná osoba, jelikož k soudní ochraně v první fázi při vydání vnitrostátního rozhodnutí, jako je vnitrostátní zatýkací rozkaz, se připojuje ochrana, jež musí být zajištěna ve druhé fázi při vydání evropského zatýkacího rozkazu, k němuž může případně dojít krátce po vydání uvedeného vnitrostátního soudního rozhodnutí [rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 67].

35 Kromě toho je třeba připomenout, že vzhledem k tomu, že vydání evropského zatýkacího rozkazu může ohrozit právo dotyčné osoby na svobodu, jež je zakotveno v článku 6 Listiny, tato ochrana vyžaduje, aby rozhodnutí splňující požadavky na účinnou právní ochranu bylo vydáno alespoň v jedné ze dvou fází uvedené ochrany [rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 68].

36 V tomto ohledu je třeba na prvním místě uvést, že splnění těchto požadavků umožňuje zaručit vykonávajícímu justičnímu orgánu, že rozhodnutí o vydání evropského zatýkacího rozkazu pro účely trestního stíhání je založeno na vnitrostátním řízení podléhajícím soudnímu přezkumu a že vyžádaná osoba využila všech záruk vyplývajících ze základních práv a obecných právních zásad stanovených v čl. 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584 [rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 70].

37 Na druhém místě při přezkumu prováděném při vydávání zatýkacího rozkazu musí být přezkoumáno i to, zda byly splněny podmínky nezbytné pro vystavení tohoto zatýkacího rozkazu, jakož i skutečnost, zda je s ohledem na zvláštnosti každého případu uvedené vydání přiměřené [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, bod 71].

38 Na třetím místě musí být tento přezkum vykonáván objektivně, s přihlédnutím ke všem důkazům v neprospěch i prospěch, jakož i nezávisle, což předpokládá existenci statutárních a organizačních pravidel, jež mohou vyloučit jakékoliv riziko, že přijetí rozhodnutí o vydání takovéhoto zatýkacího rozkazu bude podléhat vnějším pokynům zejména ze strany moci výkonné [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, body 73 a 74].

39 V projednávané věci ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, stanoví rakouské právo, že jak v rámci rozhodnutí o vydání vnitrostátního zatýkacího rozkazu, tak v rámci rozhodnutí o vydání evropského zatýkacího rozkazu státní zastupitelství Rakouské republiky nařizují zatčení prostřednictvím zatýkacího rozkazu, který, aby mohl být doručen, schvaluje soud, jenž v tomto ohledu provádí přezkum podmínek pro vydání zatýkacího rozkazu, jakož i jeho přiměřenosti. Proti rozhodnutí o schválení lze podat soudní opravný prostředek.

40 Kromě toho je nesporné, že soudy pověřené schvalováním evropských zatýkacích rozkazů splňují požadavek objektivity a nezávislosti. Naproti tomu, pokud jde o rakouská státní zastupitelství, z ustanovení § 2 odst. 1 zákona o státním zastupitelství vyplývá, že jsou přímo podřízena vrchním státním zastupitelstvím a jsou vázána jejich pokyny a že vrchní státní zastupitelství jsou přímo podřízena spolkovému ministru spravedlnosti a jsou vázána jeho pokyny. Vzhledem k tomu, že

požadovaná nezávislost vyžaduje existenci statutárních a organizačních pravidel, jež mohou zajistit, že vystavující justiční orgán nebude při přijetí rozhodnutí o vydání evropského zatýkacího rozkazu vystaven jakémukoli riziku, že by podléhal zejména individuálnímu pokynu ze strany moci výkonné, nelze mít za to, že rakouská státní zastupitelství splňují tento požadavek [obdobně viz rozsudek ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, body 74 a 84].

41 Vyvstává tudíž otázka, zda za těchto podmínek mohou být rozhodnutí o vydání evropského zatýkacího rozkazu přijatá v souladu s rakouským systémem považována za rozhodnutí, která splňují minimální požadavky, na nichž závisí jejich platnost, pokud jde o objektivitu a nezávislost přezkumu prováděného při vydávání těchto rozhodnutí, který je zmíněn v bodě 38 tohoto rozsudku.

42 V této souvislosti je třeba zdůraznit, že pojem „rozhodnutí“ musí být chápán tak, že se vztahuje na akt v podobě, kterou má v okamžiku jeho výkonu. Právě v tomto okamžiku a v této podobě totiž rozhodnutí o vydání evropského zatýkacího rozkazu může zasahovat do práva vyžádané osoby na svobodu.

43 V projednávané věci nejprve ze skutečností obsažených ve spise předloženém Soudnímu dvoru vyplývá, že rozhodnutí o vydání vnitrostátního zatýkacího rozkazu, jakož i rozhodnutí o vydání evropského zatýkacího rozkazu musí být podle § 171 odst. 1 trestního řádu a § 29 odst. 1 první věty zákona o justiční spolupráci v trestních věcech před jejich doručením závazně schválena soudem. V případě, že rozhodnutí státního zastupitelství nejsou schválena, nezakládají právní účinky a nemohou být doručena, což na jednání potvrdila rakouská vláda.

44 Dále z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že v rámci schvalovacího řízení soud s přihlédnutím ke zvláštnostem každého jednotlivého případu zkoumá podmínky nezbytné pro vydání dotčeného zatýkacího rozkazu, jakož i jeho přiměřenost. V tomto ohledu rakouská vláda ve svém vyjádření, jakož i na jednání před Soudním dvorem uvedla, že případné pokyny ze strany moci výkonné musí být formulovány písemně a musí být založeny do trestního spisu, který je v plném rozsahu předán soudu pověřenému schvalovacím řízením. Přezkum přiměřenosti, který provádí tento soud, se v rámci schválení vnitrostátního zatýkacího rozkazu týká účinků zbavení svobody vyvolaných pouze tímto zatýkacím rozkazem a v rámci schválení evropského zatýkacího rozkazu zasahování do práv dotčené osoby, které jde nad rámec omezení její svobody, které již bylo přezkoumáváno. Soud pověřený schválením evropského zatýkacího rozkazu je totiž povinen zohlednit zejména účinky řízení o předání a přemístění dotyčné osoby s bydlištěm v jiném členském státě, než je Rakouská republika, na sociální a rodinné vztahy této osoby.

45 V poslední řadě z § 105 odst. 2 trestního řádu vyplývá, že soud pověřený schválením zatýkacích rozkazů není vázán výsledky vyšetřování vedeného státními zastupitelstvími a nesmí se omezovat na údaje a důvody soudního příkazu, který tato státní zastupitelství vydala. V tomto ohledu rakouská vláda na jednání před Soudním dvorem potvrdila, že soud pověřený schválením zatýkacích rozkazů může kdykoli nařídit doplňující vyšetřování nebo je sám provést.

46 Vydání evropského zatýkacího rozkazu tedy podle všeho podléhá podle rakouského práva v plném rozsahu objektivnímu a nezávislému přezkumu ze strany soudu, jenž v tomto ohledu vykonává úplný přezkum podmínek pro vydání tohoto zatýkacího rozkazu, jakož i jeho přiměřenosti. Dotčený zatýkací rozkaz zakládá právní účinky a lze jej doručit teprve poté, co byl schválen tímto soudem. Jelikož k takovému přezkumu dochází systematicky bez návrhu před tím, než zatýkací rozkaz zakládá právní účinky a může být doručen, liší se takový přezkum od práva na opravný prostředek, jako je právo uvedené v bodech 85 až 87 rozsudku ze dne 27. května 2019, OG a PI (Státní zastupitelství v Lübecku a Cvikově), (C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), ke kterému dojde až *a posteriori* a na návrh dotyčné osoby.

47 Kromě toho, jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 73 svého stanoviska, ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že soud pověřený schválením evropského zatýkacího rozkazu vykonává přezkum nezávisle, jakož i na základě plné znalosti všech příkazů, které byly případně předtím vydány, a po provedení tohoto přezkumu vydá rozhodnutí, které je ve vztahu k rozhodnutí státního zastupitelství samostatné a jde nad rámec pouhého potvrzení legality rozhodnutí státního zastupitelství.

48 Za těchto podmínek musí být rozhodnutí o vydání evropského zatýkacího rozkazu, tak jak bude doručeno, považováno za rozhodnutí, které splňuje požadavky objektivity a nezávislosti přezkumu prováděného při vydání tohoto rozhodnutí, uvedené v bodě 38 tohoto rozsudku.

49 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že pojem „evropský zatýkací rozkaz“ uvedený v čl. 1 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584 musí být vykládán v tom smyslu, že pod tento pojem spadají evropské zatýkací rozkazy vydávané státními zastupitelstvími členského státu, i když jsou tato státní zastupitelství vystavena riziku, že v rámci vydávání těchto zatýkacích rozkazů přímo či nepřímo podléhají individuálním příkazům nebo pokynům ze strany moci výkonné, jako je ministr spravedlnosti, pokud k tomu, aby mohly být uvedené zatýkací rozkazy doručeny uvedenými státními zastupitelstvími, musí být závazně schváleny soudem, který nezávisle a objektivně přezkoumává, přičemž má přístup k celému trestnímu spisu, do něhož jsou založeny případné příkazy nebo individuální pokyny ze strany moci výkonné, podmínky pro vydání, jakož i přiměřenost týchž zatýkacích rozkazů, přičemž vydává samostatné rozhodnutí, které uvedeným zatýkacím rozkazům dává konečnou podobu.

K nákladům řízení

50 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Pojem „evropský zatýkací rozkaz“ uvedený v čl. 1 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že pod tento pojem spadají evropské zatýkací rozkazy vydávané státními zastupitelstvími členského státu, i když jsou tato státní zastupitelství vystavena riziku, že v rámci vydávání těchto zatýkacích rozkazů přímo či nepřímo podléhají individuálním příkazům nebo pokynům ze strany moci výkonné, jako je ministr spravedlnosti, pokud k tomu, aby mohly být uvedené zatýkací rozkazy doručeny uvedenými státními zastupitelstvími, musí být závazně schváleny soudem, který nezávisle a objektivně přezkoumává, přičemž má přístup k celému trestnímu spisu, do něhož jsou založeny případné příkazy nebo individuální pokyny ze strany moci výkonné, podmínky pro vydání, jakož i přiměřenost týchž zatýkacích rozkazů, přičemž vydává samostatné rozhodnutí, které uvedeným zatýkacím rozkazům dává konečnou podobu.

Podpisy.